

med lignende Formaal, nemlig de saakaldte Driftslaaneforeninger. Det ærede Medlem mente, at det i høj Grad var nødvendigt for den sønderjydske Befolkning, navnlig da den staar overfor at skulle omlægge Bedriften og søge at udvide Besætningerne, opføre Bygninger o. s. v., at faa en let Adgang til Kapital, og mente, at det kunde ske gennem Oprettelse af de af ham nævnte Foreninger. Dette kan opnaas gennem de Driftslaaneforeninger, som vi har for det mindre Landbrug, og jeg har Bemyndigelse til paa Regeringens Vegne at sige, at vi er villige til at yde den samme Støtte til lignende Foreninger, som paatænkes oprettet af de større Jordbrugere, hvis de ønsker og mener at have Nytte af at oprette saadanne Foreninger, som har en lignende Karakter og samme Formaal som de Driftslaaneforeninger, vi har.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at der nede i Sønderjylland var visse vanskelige Forhold til Stede for den sønderjydske Fiskerbefolkning, idet han gjorde gældende, at der var kommet et vist Modsætningsforhold til Stede mellem Fiskerne i Sønderjylland og den øvrige Fiskerbefolkning her i Landet. Det er ganske rigtigt, at der er et saadant Misforhold, som ikke altid giver sig de bedste Udslag, og det ligger simpelt hen i, at den sønderjydske Fiskerbefolkning i den tyske Tid ikke har fulgt med i Udviklingen i saa høj Grad, som Fiskerbefolkningen har gjort det her i det øvrige Danmark. De sønderjydske Fiskere er derfor ikke rigtig med paa de moderne Metoder med Hensyn til Fiskeri og kan ikke konkurrere med de øvrige danske Fiskere, og det gør, at de let føler sig generede i deres Virksomhed og Arbejde af de danske Fiskere. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen i, at det ikke er den Vej, man skal gaa, at man skal søge at afspærre den danske Fiskerbefolkning fra at udnytte Farvandene ved Sønderjylland. Men det medfører, at man bør søge at hjælpe og understøtte de sønderjydske Fiskere til at komme paa Højde med det bedste paa disse Omraader, saaledes at de bliver bedre i Stand til at konkurrere med de øvrige danske Fiskere.

De ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og Hr. C. O. Pedersen spurgte Regeringen og særlig mig, om der ikke var Mulighed for, at man kunde søge at faa flere Markeder aabnet i Tyskland til at modtage de danske Kreaturer. Det er selvfølgelig en Sag, der har stor Betyd-

ning for Landbruget og derfor ogsaa overvaages med den største Interesse i Ministeriet. Men naar Forholdet er det, at man i Tyskland har bestemt sig til kun at modtage Kreaturer paa enkelte Pladser, ligger det simpelt hen i de Forhold, som er til Stede her i Landet, med Hensyn til Udbredelsen af Mund- og Klovesygen, der har været saa stærk i de sidste Par Aar. I Januar 1925 udstedte Tyskland i Lighed med, hvad andre Lande har gjort, et Forbud mod Indførsel af Kreaturer til Tyskland. Men Tyskland udviste den Velvillie, maaske ogsaa i egen Interesse, at det aabnede enkelte Pladser for Indførsel af Kreaturer; og det forekommer mig, at det meget let kunde blive opfattet som en utidig Henvendelse, hvis man paa en Tid, hvor Mund- og Klovesygen var endnu mere udbredt, end den er i Øjeblikket, fra vor Side havde sat meget ind paa at opfordre Tyskland til at give os flere Muligheder, end vi har. Det kan altid optages som en utidig Henvendelse, og det forekommer mig, at man skal være meget varsom i den Henseende. Der er maaske en Mulighed for, at disse Forhold i Løbet af den kommende Tid kan bedres, idet Mund- og Klovesygen nu er gaaet betydeligt tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen holdt en stor Tale forleden, som navnlig gik paa den Melodi, at det, som Landbruget nu kræver, og som det har Ret til at kræve, er Nedgang i Skatter, Afgifter og lignende. Men jeg savnede i det ærede Medlems Tale eet Punkt, og det var en Anvisning paa, hvorledes det er muligt at komme nedad med Skatterne, thi der er jo ikke nogen Mulighed for Nedgang i Skatterne, hvis man ikke faar en Nedgang i Udgifterne. For saa vidt man da ikke vil leve højt paa Laan eller Underskud, er der kun den Vej at gaa, at man først maa være med til at bringe Udgifterne ned. Men saa vidt jeg kan læse det ærede Medlems Tale, har han ikke paa noget Punkt givet Anvisning paa Muligheden af, at Udgifterne nedbringes.

Jeg havde ventet, at naar det ærede Medlem havde den Opfattelse, at det er nødvendigt, at vi kommer nedad med Skatterne, hvad jeg ikke er uenig med det ærede Medlem i, vilde han være villig til paa Langbrugsministeriets Budget, hvor han formodentlig maa have større Sagskundskab end paa andre Budgetter, at give Anvisning paa Muligheden af at nedsætte Udgifterne, og hvis det ærede Medlem